

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXIIIX. Perfectum, Perfectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Quam regulam etiam procedere in contractibus, textus est in *l. Aristo. 3. in fin. quæ res pign. oblig. poss.* ita ex persona minorum eorum successores restituuntur, licet ipsi majores sint. *l. 18. §. ult. ff. de minor. C. A. dict. tit. thes. 90.* aliud exemplum vid. in *l. 9. de assignand. libert. & apud Joh. Strauch. disput. 4. de success. thes. 12. in fin.* quamvis eam non esse universalem, sed particularem, vid. not. ad text. 2. feud. 26. §. 4. vers. licet. & ad *l. 38. de bon. libert.* colligi licet ex *l. 38. de bon. libert.* ubi dicitur, non debere per alium bonâ fide consequi eum, qui suo nomine à bona fide remouetur. Unde etiam asseritur, quod per me non possum, neque per alium efficere potero. Quapropter multum interesse, utrum per se directè & principaliter heres fiat, an per alium aut per successorem, perhibetur in *l. qui liberis 8. §. ult. de vulg. subst. l. ult. de legat. 3. l. 6. ff. de his quib. ut indign. imò is, qui per alium beneficium consecutus est, etiam ante eum sibi vigilare, & petere potest. l. si potest 10. §. ult. de bon. poss. ff. contr. tab. Cujac. ad *l. 14. de legat. præs.**

II.

Per alium quod quis facit, ipse fecisse putatur, & perinde est, ac si per se ipsum faciat. *can. qui facit. 72. de Reg. jur. in 6.* ratio indicatur in *l. si ego 6. ibi: qui initium ei præstiterim. ff. quod vi aut clam.* quod non tantum in contractibus, *l. qui mandat. 56. l. cum 64. in fin. de solut. l. singularia 15. ff. de reb. cred. & actibus aliis, l. quod statu liber. 41. de donat. mort. caus. veluti jurisdictionalibus, l. etsi 3. ff. de offic. ejus cui mand. est jurisdict.* sed etiam in delictis procedere, patet ex *l. 7. §. 4. ff. arb. furt. casar. l. utrum 6. ff. ad L. Pompej. & parricid. l. ita vulneratus 51. ff. de L. Aquil. l. non solum 11. §. 3. ff. de injur. add. & l. is damnatus 169. de R. J. vid. Peck. ad d. c. qui facit 72. ubi ad contraria respondet de R. J. in 6. n. 13. Sic qui per alium possidet, ipse possidere intelligitur *l. 1. §. 20. l. 18. de acquir. poss. ubi Coll. Argent. thes. 17. n. 13.**

CAP. XXVI.

De Perduellione v. Rubr. Majestas.

Axioma I.

Quoties quis contra vitam principis vel Reipublicæ securitatem quid molitur, toties committit crimen perduellionis. Quia sic directò animo hostili turbatur status publicus, inde hoc crimen gravius est, quàm læsæ Majestatis. Exemplum habemus in *l. 1. §. 2. l. 23. & 24. ff. ad L. Jul. Majest.* quod etiam pertinet, si quis extra necessitatem hosti urbem dederit, aut etiam secreta quovis modo eidem revelaverit. *l. 6. §. 4. ff. de re milit.*

II.

Processus perduellionis post mortem rei etiam inchoari potest *l. 6. 7. 8. C. ad L. Jul. Majest.* quia memoria rei damnatur *d. l. 6. & 8. l. fin. C. eod.* nomen ejusdem ex catalogo virorum honestorum tollitur, insignia honoris convelluntur *l. 24.*

ff. de pæn. ades destruuntur, Carpz. Pract. Crim. Q. 41. num. 11.

III.

Quicumque non est subditus, ille crimen perduellionis non committit. Fundatur enim hoc crimen in violatione obligationis specialis ex homagio redundantis; non ergo perduellionem committunt vasalli. *Clem. Pastoralis de sent. & re judic. neque advenæ vel extranei, Carpzov. Pract. Crim. Quæst. 41. n. 16. Gail. de P. P. Lib. 2. cap. 13. num. 19.*

CAP. XXVII.

Peregrinus.

Axioma I.

Peregrini juris civilis capaces non sunt. *l. qui testamento 20. §. servus 7. ff. qui testam. fac. & ideò nec testamenti factionem habere dicuntur. l. 1. C. de hered. institut. & ibi Sichard. n. 3. & l. 2. §. 2. ff. eod. Phil. Matth. ad l. 8. n. 12. de R. J.* Ubi tamen nota, verbum peregrini duplicem admittere significationem, ita ut nonnunquam designet eum, qui jus civitatis Romanæ amisit, ex causa pœnæ, quales sunt illi, quibus aqua & igni interdictum est, aut qui deportati, adeoque de numero civium sunt exempti. *l. 6. §. 2. ff. de hered. institut. l. 10. §. ff. de in jus vocand. interdum denotet etiam eum, qui non sit civis Romanus, ut in l. 2. §. post aliquot 28. ff. de O. I. l. 9. §. 4. ff. de dol. malo.* Licet igitur priori casu peregrini nec jus testandi, nec etiam ex testamentis quicquam capiendi habuerint, *d. l. 1. C. de hered. institut.* secus tamen in casu posteriori, ubi peregrinus pro extraneo accipitur, dicendum erit. *l. 9. & 11. C. de hered. institut. vid. Harprecht. ad pr. Instit. de testam. ordin. n. 81. Gilcken ad l. 1. C. de hered. institut. n. 2.*

II.

Quid ad nos, qui foris sunt, Paulus 1. ad Cor. 4. cap. gaudemus 8. de divort. cap. multi 18. caus. 2. q. 1. Nat. 1. consil. 139. incip. Andr. Sicul. num. 15.

CAP. XXIX.

Perfectum, Perfectus.

Axioma I.

Perfectum dicitur illud, quod ex omnibus partibus constat. *l. nihil. 2. & ibi Bald. Cod. de vindict. libert.* Ludov. Gomez ad §. suum. n. 18. Instit. de action. & cui nihil superaddi potest. Besold. 6. consil. 268. num. 4. Quod enim efficientem, materiale, formalem & finalem causam habet, illud perfectum dicitur, prout not. Bart. in proœm. ff. Canonist. in proœm. decret. & in causa nos de sponsal. Vult. 2. Consil. Marp. 24. n. 50. Unde etiam neque opus, nec aliud quicquam perfectum videri potest, cujus materiæ forma ita impressa non est, ut sine sua statim

Ratim absolutum appareat. l. 5. §. 1. de V. S. l. vestimentum. 22. de aur. legat. l. qui insulam 30. §. qui adem. 3. l. si in insulam 18. l. opus 56. cum l. seq. l. si in lege 24. ff. de locat. l. Julianus 9. §. 2. ff. ad exhibend. l. penult. C. de his quib. ut indign. l. si is qui 80. §. quadam. ff. ad L. Falcid. Quoniam is demum perfecisse ædificium dicitur, qui ita consummavit, ut jam in usu esse possit, l. ædificia 139. §. perfecisse, de V. S. Et vestimentum dicitur, quod detextum est, etsi defectum nondum sit, i. e. si sit consummatum, quod in tela nondum est detextum vel detextum, vestimentum non erit, sed contextum, d. l. vestimentum 22. ff. de aur. leg. Satis enim est finem esse in potentia causæ: actus igitur ipse habitandi, & induendi vestem non magis, quam cujuslibet alterius rei usus actualis requiritur, cum aliud sit ipse finis seu causa finalis, aliud effectum finitum, quod exemplis emtionis, depositi, locationis, conductionis illustrat Goedd. ad d. l. 5. §. 1. de V. S. num. 11. ubi vid.

II.

Perfectum dici non potest, ad quod agendum five perficiendum adhuc aliquid superest. l. 1. in pr. de O. l. fin. ff. in jus vocat. ut eant. l. si necessarias 8. §. si unus 2. ff. de pignor. act. l. pen. C. de his quib. ut indign. l. qui pignori 19. ff. de pignor. l. si ita fuerit 13. de manumiss. testam. c. cum super 23. de offic. deleg. cap. Pisani 17. de restit. spoliat. Vult. 2. Consil. Marp. 24. n. 21. Hinc de Friderico Barbarossa Guntherus:

Et nihil effectum fieri quod postulat usus,
Neglectumque finit, nil se memorabile credens

Dum superest aliquid, nil se fecisse decorum.

Lehmann, Chron. Spirens. lib. 5. cap. 54.

Imperfectam enim rem nemo agere creditur. Cravett. consil. 985. n. 6. in fin. cum nihil referat, an quid profus non sit, an imperfecte, l. 1. §. 4. ff. de edend. l. huiusmodi 84. §. ades 4. de legat. 1. Hinc & in dubio non imperfectum, sed perfectum & perfecte actum potius quid præsumitur. Cravett. consil. 465. n. 6. per l. cum de lege 17. ff. de probat. Bart. ad rubr. de oper. nov. num. crediturque de perfecto actu cogitatum, & de quo cogitatum est, illud etiam perfecisse, & perfectum esse voluisse. Signorol. consil. 1. n. 11. in fin. vers. quarto probat. per l. 57. ff. de procur. Cravett. consil. 936. n. 23. Goedd. 3. Consil. Marp. 27. num. 23.

III.

Perfectum dici non potest, quod adhuc ambulat, & adhuc est in fieri, Pantfchman. 2. q. 3. n. 47. Ad hoc enim ut quis consequatur, quod vult, prius totum perficere debet, Innocent. Joh. Andr. Panorm. in cap. tuum. de pen. per l. Marius 55. l. cui fundus 56. ff. de condit. & demonstr. Pantfchman. 1. q. 21. n. 15.

IV.

Perficere licitum est, quod non est licitum incipere, c. consuluit 7. extr. de Judeis.

V.

Perfecta non videntur, quæ non complentur perfectionis ordiae, cap. nihil 16. 7. q. 1.

VI.

Duo imperfecta faciunt unum perfectum. cap. ult. extr. de sacram. itemud. vid. tamen lib. 9. cap. 15. axiom. 2.

VII.

Perfectus debet temporalia contemnere, cap. Clericus 5. 12. quest. 1. injurias patienter tolerare, cap. quod debetur 2. 14. q. 1. nihil extra Christum querere, d. cap. Clericus. cum seq. & contemplationi totaliter intendere, cap. duo sunt 7. 12. q. 1. Verum cum nec optimi quique recto semper stent talo, sed ex humana imbecillitate quandoque in gravissima etiam peccata prolabantur, & à perfectione, quæ Psalm. 107. describitur, longissime aberrant, Just. Mejer, in quest. capital. contr. Schopp. pag. 367. Confer & Salmal. de Usur. pag. 664. & seq. atque ita alia dicatur secundum gradus absoluta, alia comparata, quapropter hanc fortè quis, quamvis non illam, assequetur, prout ait Rivet. in dialys. Grotiana discuss. sect. 3. §. 13. pag. 114.

IIIX.

Ut quis consequatur totum, quod vult, prius totum perficere debet. d. l. Marius l. cui fundus. de condit. & demonstr. Innocent. Johan. Andr. Cardin. Panorm. in cap. tuum. de pen. Pantfchman. p. 1. q. 21. num. 15. quia nihil de jure censetur esse actum, cum aliquid restat ad peragendum, l. pen. C. de his quibus ut indign.

CAP. XXIX.

Periculum, Interitus,
Peremptio vid. Rubr. de Casu
fortuito.

Axioma I.

Periculum dictum est à periendo vel pereundo, & comprehendit omne id, quod vel dolo, culpa aut fato contingit, Cujac. ad l. 1. de præsumpt. verb. action. Unde nota vocem periculi tripliciter sumi, (1.) pro experimento artis, (2.) pro damno culpa hominis contingente, l. 43. de damn. infect. l. 4. de peric. & commod. rei vend. quo sensu dicitur periculo nostro rem esse propter dolum vel culpam, l. 4. naut. Caupon. stabular. atque ita notabiliter sumitur, in lib. 4. de Magistrat. convent. ubi vide gloss. in verb. omne periculum. (3.) pro casu fortuito seu damno fatali, l. 2. §. si eo tempore. ff. de administr. tut. & hoc in significato plerumque periculum pro casu fortuito accipitur, sed & complectitur omne pereundi genus, inde etiam periculum à pereundo appellatum fuisse perhibetur, cujus non absimili allusione utitur Jurisconsultus in l. itaque 12. ff. de furt. dum ait: Qui non habet, quod perdat, ejus periculo nihil est, vide Cujac. ad l. 4. de reb. cred. Hinc regula, quod qui periculum omne in se suscipit, videtur & casum fortuitum in se recipere, l. juris gentium 7. §. si paciscar. vers. item si quis pa-